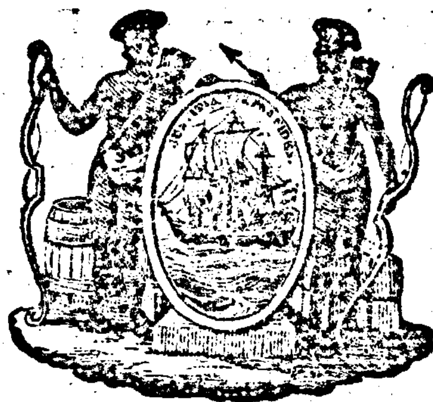
N°. 31. A°. 1840.

WOENSDAG, den 15den APRIL.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 10 April 1840.*

Van wege Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan den Slaaf *Fortuin*, toebehoord hebbende aan J. ZAAL; — en dat gemelde gemanumitteerde voortaan zal heeten:

FORTUIN HALL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 11 April 1840.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 95 | 11, ten gevolge van de bevordering van den Tweede Luitenant A. DE RANDAMIE tot Eerste Luitenant, aan denzelve *eervol* ontslag verleend als *Lid* van den SCHUTTERS RAAD, en voorts voor het nog loopend jaar, in deszelfs plaats benoemd: den Tweede Luitenant H. S. ABENDANON.

De Kapitein Adjudant,
F. C. COBLIJN.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

BELGIE.

BRUSSEL, 22 Februarij.

De *Observateur* van heden zegt:

» In eene particuliere correspondentie leest men uit 's Gravenhage:

» Er is thans van niets anders sprake dan van eene soort van transactie tusschen ons Gouvernement en het uwe betrekkelijk de schuld. Moet men de geruchten, met opzet misschien verspreid, gelooven, zoo zou het der diplomatie gelukt zijn, de moeijelijkheden te overwinnen waarvoor de Utrechtsche commissie zoo zeer terugtrad, dat zij uiteenging, tot dat de grondslag harer verdere deliberatiën zou zijn bepaald. Deze grondslag schijnt gevonden. Nadat koning *Willem* zich wat inschikkelijker getoond had door toe te stemmen dat aan Belgie tegen eenen prijs, bij arbiters te regelen, de gronden zouden worden afgestaan, die hij in den omtrek van het kasteel van Laken had aangekocht, zou Belgie, zijner zijde blijken van goeden wil wenschende te geven, hebben verklaard dat het toestemde zijn aandeel in de schuld van het koningrijk der Nederlanden te beschouwen als representerende een kapitaal van twee honderd millioen gulden tegen 2½ pCt. interest. Men weet dat dit tot heden toe een der voornaamste steenen van aanstoot was. vermits Holland beweerde dat de 5 millioen gulden, door de conferencie ten laste van Belgie gelegd, de rente uitmaakten van een kapitaal van 200 millioen tegen den veertigsten penning, terwijl Belgie volhield, dat die vijf millioenen de jaarlijksche renten waren van een kapitaal van 100 millioen, tegen den twintigsten penning.

» Personen, die in staat zijn om wel onderrigt te wezen, verzekeren dat de twee gouvernementen elkander reeds zouden hebben verstaan omtrent de wijze van ten uitvoer legging dezer door Belgie gedane concessie. Holland zou obligatiën van duizend gulden uitgeven, vertegenwoordigende een kapitaal van 25,000 gulden jaarlijks, ten laste van Belgie, hetwelk zich verbindt om die rente te betalen aan de houders der gezegde obligatiën. Echter zal het montant dier obligatiën op Belgie niet de geheele 200 millioen absorberen; er zal eene som van worden afgetrokken, tusschen de twee kabinetten bepaald, en ten bedrage waarvan er later geene obligatiën zullen kunnen uitgegeven worden, dan na aftrek der sommen welke Holland zal worden bevonden aan Belgie schuldig te wezen, wegens onderscheidene reclamatiën door het laatstgenoemde in rekening gebragt. Om zich aangaande die reclamatiën te verstaan, zullen de commissarissen van liquidatie aldra weder te Utrecht zamenkomen, en men begrijpt dat, de grondslagen eenmaal alzoo vastgesteld zijnde, het werk dier heeren nog veel moeijelijkheden zal kunnen opleveren, maar dat de groote kwestie der schuld er geen gevaar meer bij loopen kan.

» Wat betreft de wijze waarop ons (het Nederlandsche) gouvernement het kapitaal der uit te geven obligatiën zou willen overdragen, gelooft men, zal het aankondigen, dat het vrij staan zal aan houders van 4½ syndikaats, twee obligatiën ten laste van Belgie te nemen, tegen eene obligatie van ƒ 1000 à 4½ pCt., waarbij de nemer in dat geval 10 pCt. of ƒ 100 in specie zou moeten voegen. Ziedaar ten minste een algemeen gerucht, en indien hetzelve, gelijk men gelooft, opzettelijk uitgestrooid werd, is het om te weten hoe het bij het publiek en inzonderheid bij dat der Amsterdamsche beurs zou worden opgenomen.

» Ter beurze, men moet het erkennen, werd het vrij gunstig beschouwd, en eenige financiers, dienaangaande geraadpleegd, moeten zelfs den minister van financien hebben verzekerd, dat die wijze van uitvoering, waarvan ik u de hoofdtrekken heb geschetst, volkomen zal behagen, mits men de houders der 4½ pCt. niet dwinge om zich van hunne stukken te ontdoen. Over het algemeen neemt de beurs gunstig op al wat onmiddelijke winst belooft, zonder te vragen of die winst niet gekocht wordt ten koste der toekomst. Maar zij, die gewoon zijn in de zaken dieper door te dringen dan de menigte, en die zich niet ligt laten verblinden door het schijnschoon van eenen maatregel, deze deelen in de tevredenheid der beurslieden niet.

» Vooreerst betwisten zij aan het gouvernement het regt om alzoo te handelen. De Londensche conferencie, zeggen zij, heeft uitdrukkelijk bepaald, dat eene jaarlijksche rente van vijf millioen gulden zal worden overgebragt van het grootboek der Nederlandsche schuld op het grootboek der schuld van Belgie.

» Het is dus een vereischte dat ons *grootboek* worde ontlast van die rente. Doch de 4½ pCt. zijn geene inschrijvingen op het grootboek: het is eene schuld, aangegaan door het amortisatie-syndikaat, eene schuld welke à pari door die instelling moet worden terugbetaald uit de fondsen die haar toegewezen zijn. Van daar dan ook, dat, in weerwil der rentebetaling, ten laste van Belgie gebragt, de last van onze nationale schuld geenszins zou worden verminderd; want nooit werden de obligatiën van het syndikaat beschouwd als deel uitmakende dier eigenlijk gezegde schuld; en het geheele plan is dus, in het oog der helderzienden, niets dan een slecht middel (*une mauvaise manœuvre*) om het berooide syndikaat te hulp te komen, zonder den schijn te hebben van nieuwe lasten te scheppen, en om, gelijk men zegt, de natie zand in de oogen te werpen.

» Met deze *manœuvre* brengt men ook in verband de vertraging van het syndikaat, om de trekking der 1000 obligatiën aan te kondigen, welke het ieder jaar terugbetaalt. Maar wat men inzonderheid vermetel vindt, is dat het gouvernement zou durven overgaan tot eene combinatie, die behalve de gratuite amortisatie der 4½ pCt. hetzelve eene aanzienlijke som in handen moet geven, door middel van de 100 gulden in specie bij elke obligatie te voegen; eene som, die volgens sommigen, welligt niet geheel onder de inkomsten van het budget zou figureren."

FRANKRIJK.

PARIJS, 15 Februarij.

De maarschalk *Maison* is gisteren, na eene ziekte van weinige dagen, in den ouderdom van ruim negen en zestig jaren, aldaar overleden. Hij was in 1792 de militaire loopbaan ingetreden, werd na den slag bij Austerlitz tot brigade generaal, in den veldtogt naar Rusland tot divisie-generaal en na de batalje van Leipzig tot graaf van het keizerrijk bevorderd. Bij den val van *Napoleon* erkende hij de nieuwe regering, en werd door *Lodewijk XVIII* tot pair des rijks en gouverneur van Parijs benoemd. Nogtans hield hij steeds de zijde der oppositie, zoo dikwijls hij meende dat de oudste tak der Bourbons de liberale beginselen wederstreefde. Met het bevel over de expeditie naar Morea belast, verwierf hij den maarschalksstaf in Griekenland. Hij was een der commissarissen die *Karel X* naar Cherbourg vergezelde, was een der eerste ministers na de julij-revolutie, vertegenwoordigde Frankrijk aan de hoven van St. Petersburg en Weenen, en werd later tot het ministerie van oorlog geroepen. Eene der talrijke wonden, gedurende zijne krijgstogten opgedaan, heeft zich in zijne laatste ziekte weder geopend en veel tot zijnen dood bijgedragen.

— De uit Oost-Indie medegebragte tijdingen zijn niet onbelangrijk. Men was aldaar onderrigt van den aantogt der Russen naar Chiwa, en zulks had in dat oord een diepen indruk gemaakt, daar men zich overtuigd hield, dat Rusland het daarmede op Herat gemunt had. Den 13den November had men in het kamp van Pechaveer berigt bekomen van het opbreken der russische expeditie, en uit dien hoofde besloten, om het britsche leger vooreerst nog niet naar Bombay te laten terugtrekken.

Omtrent den staat van zaken in China had men berigt, dat de vijandelijkheden tusschen de Engelschen en de Chinezen werkelijk waren uitgebroken; — dat de eerstgenoemden het britsche fregat *the Volage* met een twintigtal gewapende jonken hadden aangerand, maar dat die aanval, gelijk te verwachten was, krachtdadig was afgeslagen, en dat het grootste gedeelte der jonken daarbij in den grond was geschoten geworden. In de Oost-Indien worden

toebereidselen gemaakt, om eene aanzienlijke magt naar China te zenden, ten einde de Chinezen naar eisch te tuchtigen; doch door het overlijden van den britschen admiraal *Maitland*, welke daarbij het opperbevel zoude hebben moeten voeren, waren dezelve eenigzins vertraagd geworden.

SPANJE.

MADRID, 18 Februarij.

Heden is de Cortes-zitting alhier door de koningin in persoon geopend met eene troonrede waarvan de volgende zinsneden de voornaamste zijn:

»Dank zij den weldadigen invloed van het traktaat van Bergara, den ijver en de vastheid der autoriteiten en den steun der dappere en waardige nationale garde, die aan het belangrijke doel harer instelling beantwoord heeft, zijn orde en rust in het gansche koningrijk bewaard gebleven, en bijaldien er onbeduidende uitzonderingen hebben plaats gehad, zoo zijn de door mijn gouvernement genomene maatregelen toereikend geweest om het kwaad tegen te houden, en de heilzame teugel der wetten zal het wederverschijnen van soortgelijke wanordelijkheden voorkomen.

»Het strenge jaargetijde heeft den voortgang onzer wapenen teruggehouden. Het grootste gedeelte van ons leger, in Neder-Arragon geconsentreerd, maakt zich gereed tot nieuwe triumfen, welke ik van deszelfs dapperheid en krijgstucht, alsmede van de onversaagdheid van deszelfs opperbevelhebber verwacht. Inmiddels zijn de provincien van Galicie, Toledo en Cindad Real bevredigd, en zoo, tot mijn innig leedwezen, andere deze weldaad niet deelen, heeft echter mijn gouvernement de noodige maatregelen genomen tot het verkrijgen van eene zoo gewenschte uitkomst.

»Na eenen rampzaligen zevenjarigen oorlog, bevinden zich onze finantien niet in eenen zoo gewenschten toestand, als zulks te wenschen ware. Niettemin bestaan er nog altijd onmetelijke hulpbronnen, toereikende om het krediet der natie te herstellen en hare goede trouw, welke zich nimmer heeft verloochend, ongekrenkt te laten. Mijn gouvernement zal U onmiddellijk voorstellen de begrootingswetten en alle andere ontwerpen, welke dringend noodig zijn voor de regeling des bestuurs, de bevorderingen van den nationalen rijkdom, en de verligting der binnen- en buitenlandsche schuldeischers van den staat; terwijl al die wetten zullen worden in overeenkomst gebragt met het beginsel van strenge bezuiniging, hetwelk onze gesteldheid ons dringend gebiedt te volgen."

Voor het overige bevat de troonrede weinig belangrijks. In den aanhef wordt van de goede gezindheid van Spanje's bondgenooten, inzonderheid van Frankrijk en Engeland, alsmede van de erkenning door den Koning der Nederlanden gewaagd. Vervolgens kondigt de Koningin de belangrijke wets-ontwerpen, betreffende de inwendige organisasie des lands, aan, die aan de Cortes zullen worden aangeboden en eindigt met de eenstemmige zamenwerking der kamers met de regering interoepen.

Nadat de koningin met eene heldere doch eenigzins ontroerde stem de troonrede had voorgelezen, welke met eerbiedig stilzwijgen aangehoord en levendig toegejuicht werd, overhandigde H. M. het exemplaar aan den minister van gratie en justitie, en verkondigde de raadspresident, op bevel der koningin, met luider stem de opening der Corteszitting voor 1840.

Dotatie-Weigering in Frankrijk.

De Kamer der Afgevaardigden in Frankrijk heeft de dotatie geweigerd, door het bewind, of liever de kroon, ten behoeve van den tweeden zoon des Konings, bij zijn huwelijk aangevraagd.

Die weigering doet ons leed, niet zoo zeer om de zaak zelve, welke metterdaad vreemd mag geheeten worden, dan wel om de ware beteekenis en de gevolgen van de stemming.

Partijzucht moge het bemantelen zooveel zij het wil, het is niet de geest van spaarzaamheid, die haar hierin gedreven heeft, het is niet eens eene den Franschen aard oneigen schrielheid; — maar het is eene zucht, van de eene zijde, om den op den troon zittenden stam der Bourbons te grieven, dien zooveel mogelijk te honen, en te dwarsboomen; aan de andere zijde, een ingekankerde haat tegen het Koningschap, eene overspannen bejaging van volksgunst, of een verkeerd begrip van zuinigheid;— aan beide kanten is het eene minachting voor al wat Lodewijk Philips en zijne zonen reeds voor Frankrijk en de rust en het geluk der wereld gedaan hebben.

Uit den mond van Nederlanders, die zich toch geenszins over de handelingen des Franschen vorsten jegens hun vaderland te roemen hebben, zal deze getuigenis wel niet verdacht voorkomen.

Bij den schitterenden staat, waarin vooral in Frankrijk vorsten leven moeten, is het niet meer dan billijk, dat de volken hun de middelen verschaffen om hunnen staat op te houden, het komt er slechts op aan, dat de vorsten geene verkwisters zijn, dat zij, in hunne mildheid of ondersteuningen, vooral het lot, het geluk, van landgenooten ter harte nemen, dat zij overtuigd zijn van den zuren arbeid, waarvan ook zij de vruchten trekken, en zij dus niet roekeloos met het hun als blijk van liefde en vertrouwen gegeven geld mogen te werk gaan. Zij moeten het beschouwen als eene rente, door het volk hun geboden, om met woeker voor het algemeene heil, waarvan hun bijzonder heil een deel uitmaakt, te worden uitgezet. Zóó begrepen, vervallen alle fijn gesponnen, hatelijke berekeningen van een Cormenin, wien het ligt bewogen Fransch publiek een gedenkpenning wil aanbieden, dien wij hopen, dat nimmer te zwaar zal mogen wegen.

Lodewijk Philips heeft, in zijnen zoon, den hem thans aangedanen smaad niet verdiend. Hij moge — wij verbloemen het niet — eenigzins zijn afgeweken van die populaire handelingen, die hem dadelijk na 1830 zoo uitnemend kenschetsten; hij moge nu eens naar deze, dan naar geene zijde in het staatkundige geslingerd zijn, doch de partijen erkennen het zelven: hebben zij niet bovenal dan links dan regts gewend, was iets anders dan de rust en het geluk van Frankrijk, de vrede van Europa, de dierste wensch van Lodewijk Philips, staat hij (trots de dolken der sluipmoorders en den kogelhagel van helsche gewrochten, in weerwil van al de woelingen en hatelijkheden der partijen) niet steeds dáár als een waardig monarch, op den regten tijd streng en standvastig, maar ook op den regten tijd mild en toegefelijk, meer doende in vrede voor de waarachtige grootheid van Frankrijk, dan de vergoode veroveraar heeft gedaan? En zulk een vorst weigeren de afgevaardigden eene som voor zijn zoon, van luttel beteekenis voor Frankrijk, in den staat, waarin hij het gebragt heeft, voor het Frankrijk, dat onder Lodewijk Philips Engeland geldelijk is moeten bijspringen, grooter overwinning dan misschien ooit Napoleon door zijn schutgevaarte behaald heeft.

Aan den hertog van Nemours weigeren zij eene huwelijks-dotatie, en vergeten op eens wat die jeugdige prins reeds voor de eer en de magt van zijn vaderland heeft veil gehad.

Dit beschouwen wij als geen echt patriotismus, als een zuiver liberalismus.

Vooral om der gevolgen wille betreuren wij de opgemelde stemming. Reeds heeft het ministerie deszelfs ontslag in massa aangeboden. En wat dit in Frankrijk zeggen wil, daarvan heeft men bij de oprigting van hetzelve de treurige ondervinding gehad. Wij behoeven het niet omstandig te herinneren: de deur zal weder wijd opengezet worden voor de partij-driften, voor de naauwelijks tot rust gekomen verstoorders der orde, der woelzieken. Van den knak, dien de dynastie daardoor kan gekregen hebben, zullen wij liefst zwijgen.

Het zou eene schoone taak der pairs zijn, om het begane kwaad zoo veel mogelijk te herstellen.

ADVERTENTIËN.

Pro Justitia. (14806)

DE EXPLOICTEUR BIJ HET GEREGTSHOF TE *SURINAME;*
zal ter requisitie van den fungerenden PROCUREUR GENERAAL, daartoe bij appoinctement van het Geregtshof dd. 10 Maart jl. geautoriseerd, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit dezelve Hove, op ***HEDEN*** den 15den APRIL, des nademiddags ten *vier* uren, ten huize van den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, *ad opus jus habentium*, publiek verkoopen:

De nader aangebragte GEREDDE GOEDEREN, uit het bij de rivier *Marowijne* verongelukte Nederlandsch Koopvaardij-Schip *Catharina Jacoba*, Schipper EVERT GEERTS PEKELDER, bestaande in: ***PROVISIEN, DRANKEN, TOUWWERK, ZEILEN***, en een ***IJZEREN SCHEEPS-KETTING***, alsook het VRAK of *CASCO* van het Schip *Catharina Jacoba* zelve, in zoodanigen staat, als hetzelve aan den mond der rivier *Marowijne* is liggende; — en eindelijk de ***SLOEP*** of ***BARKAS*** van hetzelve, alhier aangebragt met MAST, ZEILEN, TOUWWERK en ANKER.

De lijst dier Goederen, als ook de veilconditien, liggen ten kantore van den ondergeteekenden, ter *visie*.

Paramaribo, den 15 April 1840.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(14807) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 17den April 1840, des voormiddags om *negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het ***HUIS*** en ***ERF***, gelegen aan de *Princestraat*, La. E. N°. 287, Nieuwe Wijk en La. D. No. 864, Oude Wijk, aankomende den Boedel wijlen ANNA van WEIJNE.

Paramaribo, den 14 April 1840.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(14737) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Vrijdag om 9 uren, verkoopen: PROVISIEN, STUKGOEDEREN; WANE en KOPIE BESLAG PLANKEN; een groote LASTDRAGER met ANKER en TOUW; manden *excellente* CHAMPAGNE WIJN en andere WIJNEN; PAARDEHAAR MATRASSEN; MACUBA en andere SNUIF en SIGAREN; *nieuwe* TUINZAAD, &c.

Vendu:

(14808) ***HEDEN OCHTEND*** ten 9 ure, ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

(14767) A. SALOMONS, Vendumeester, zal op Donderdag den 16den dezer, des nademiddags om 4 ure, ten Sterfhuize van Mevrouw de Wed. MALMBERG, verkoopen:

Derzelver ***NALATENSCHAP***, bestaande in MEUBELAIRE GOEDEREN, HUISRADEN, *een nieuw opgeboeid* VISSCHERS-CORJAAL en *een* kleine dito, SLEEPNETTEN, HOORNVEE, SLAVEN, waaronder *een bekwame* VISSCHER en KUIPER.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 10den dezer, het Schip *Koophandel*, Kapt. F. Popken, naar Amsterdam; lading: 68 vaten en 1745 balen heele Koffij, 14 vaten en 305 balen gebroken dito, 33 balen schoone Katoen en 5 balen vuile dito.

Den 11den, het Schip *de Jonge Jan*, Kapt. F. Guijt Jr., naar Rotterdam; lading: 203 vaten Suiker, 188 balen schoone Katoen en 4 balen vuile dito.

Den 13den, het Schip *Allersma*, Kapt. R. W. Vos, naar Amsterdam; lading: 256 vaten Suiker, 15 balen schoone Katoen en 1 baal vuile dito, 396 ℔ Indigo, 1 vat Rum en 2560 ℔ oud Koper.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.